

(A)dor tăcerile

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Mi-e dor de mine în absența ta,
Dar mi-am legat de pașii înserării
Un ultim vers c-un șal de catifea...
Tu să-l aștepți pe un peron al gării

Din sufletul ce-ți caută pe-aici
Urmele mâinii ce-a atins amurgul,
Punându-mi stele moi sub pașii mici
Mi-e dor de noi, să răzvrătim tot burgul

Să ne oprim pe-aleea de la turn,
Pe banca noastră albă și tăcută,
Un crin regal și-un fluture nocturn
Impertinenți pe stradă se sărută.

- Eu m-am oprit pe un peron pustiu,
Nu mai curg trenuri nici măcar în joacă,
Pe-o margine de drum un vizitiu
Ciocnește cu nuntașii o cinzeacă

Și liniștea se sparge, dintr-un ciob
Cu fantezii și versuri dezbrăcate
Reconstruiesc traseul, bob cu bob
Spre banca noastr-ascunsă sub cetate.

Ador să regăsesc aici un pas
Pictat de timp și profeții astrale,
Mă dor tăcerile din primul ceas,
Dar simt pe buze-aroma gurii tale.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș